

CITACE – KLÍČ:

1. (Monografie)

Deci, E. L. (1975). *Intrinsic motivation*. New York: Plenum Press.

2. (Článek v odborném časopisu)

Miyake, A., & Friedman, N. P. (2012). The nature and organization of individual differences in executive functions: Four general conclusions. *Current Directions in Psychological Science*, 21(1), 8-14. doi: 10.1177/0963721411429458

Pozn.: doi je nepovinný údaj, pokud článek řádně vyšel jako součást oficiálního čísla časopisu. DOI je zkratka pro „digital object identifier“, udává se místo internetového odkazu, protože zůstává stejný, i když se umístění článku na webu změní.

NÁZVY článků, kapitol i knih píšeme podobně jako větu – velká písmena jsou pouze na začátku názvu a podnázvu a u slov, které se běžně píšou s velkým. NÁZVY ČASOPISŮ se však píšou s velkým, protože se jedná o oficiální název periodika (v AJ vždy velkým).

3. (Kapitola v editované publikaci)

Satpute, A. B., Ochsner, K. N., & Badre, D. (2012). The neuroscience of goal-directed behavior. In H. Aarts & A. J. Elliot (Eds.), *Goal-directed behavior* (pp. 49-84). New York: Psychology Press.

4. (Článek v časopisu)

Botvinick, M. M., Braver, T. S., Barch, D. M., Carter, C. S., & Cohen, J. D. (2001). Conflict monitoring and cognitive control. *Psychological Review*, 108(3), 624-652. doi: 10.1037/0033-295X.108.3.624

5. (kniha publikována organizací)

American Psychological Association. (2010). *Publication manual of the American Psychological Association* (6th ed.). Washington, DC: American Psychological Association.

6. (článek v online časopisu bez stránkování)

Miller, E. M., Walton, G. M., Dweck, C. S., Job, V., Trzesniewski, K. H., & McClure, S. M. (2012). Theories of willpower affect sustained learning. *Plos ONE*, 7(6), e38680. doi: 10.1371/journal.pone.0038680

Některé online časopisy nemají speciální stránkování, nýbrž své články číslojí identifikačními čísly. V takovém případě se udává toto číslo místo rozsahu stránek.

7. (učebnice – stejně jak monografie)

Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2010). *A beginner's guide to structural equation modeling* (3rd ed.). New York: Routledge.

8. (kapitola v editované publikaci)

Hall, G. (2002). Associative structures in Pavlovian and instrumental conditioning. In H. Pashler (Series Ed.) & R. Gallistel (Vol. Ed.), *Stevens' handbook of experimental psychology: Vol. 3. Learning, motivation, and emotion* (3rd ed.) (pp. 1-46). New York: John Wiley & Sons.

9. (článek v tisku – zatím nezařazený do konkrétního čísla časopisu, avšak uveřejněný online s přiděleným doi)

Gonthier, C., Braver, T. S., & Bugg, J. M. (2016). Dissociating proactive and reactive control in the Stroop task. *Memory & Cognition*. V předstihu publikováno online. doi: 10.3758/s13421-016-0591-1

Pokud by byl článek v tisku, zatím nezveřejněný online:

Gonthier, C., Braver, T. S., & Bugg, J. M. (v tisku). Dissociating proactive and reactive control in the Stroop task. *Memory & Cognition*.

Před odevzdáním práce vždy zkontrolujte, jestli články v tisku již oficiálně nevyšly. Pokud ano, upravte citační záznam na oficiální:

Gonthier, C., Braver, T. S., & Bugg, J. M. (2016). Dissociating proactive and reactive control in the Stroop task. *Memory & Cognition*, 44(5), 778-788. doi: 10.3758/s13421-016-0591-1

I když je v článku uvedena pouze zkratka časopisu, udávejte v citaci dle APA celý název. Pokud si nejste jisti, vyhledejte význam zkratky na internetu.

Pokud píšete text v češtině, můžete doplňující komentáře v citacích (např. „publikováno v předstihu“, „nepublikovaná bakalářská diplomová práce“ atd.) psát v češtině. Oficiální zkratky (ed., trans. ...) se nepřekládají.

10. (Závěrečná práce)

Malatincová, T. (2009). *Model akademické prokrastinácie založený na teórii psychologické reaktancie* (Nepublikovaná magisterská diplomová práce). Brno, CZ: Masarykova univerzita.

11. (Překlad knihy)

Sternberg, R. J. (2002). *Kognitivní psychologie* (F. Koukolík, Trans.). Praha: Portál. (Původní text publikován v roce 1999).

12. (Online blog)

Robinson, D. (2015, January 16). K-means clustering is not a free lunch [Web log post]. Staženo z <http://varianceexplained.org/r/kmeans-free-lunch/>

ČÁST 2:

a) Kurzívou se běžně uvádí samostatné knižní jednotky. Kurzívou je v citaci uvedena v zásadě pouze jedna věc. U knih je to přímo název publikace, u kapitol je to název editované knihy (nikoli kapitoly), u článku je to název a ročník časopisu.

Všimněte si, jak se píše údaj o ročníku (angl. number) a čísle (angl. issue) časopisu:

Current Directions in Psychological Science, 21(1)

Název i ročník jsou kurzívou, číslo v závorce – ačkoli není od ročníku odděleno mezerou – již kurzívou není. Je to proto, že v tomto případě je samostatnou „knižnou“ jednotkou ročník časopisu. Ročník (number) je stejný pro celý rok, ačkoli čísla (issues) mohou vycházet i každý měsíc. Čísla jsou samostatně vázána, avšak stránky pokračují od předchozího čísla, od stránky 1 začíná pouze první číslo nového ročníku. Z tohoto důvodu je udávání čísla za ročník nepovinné – článek lze identifikovat pouze na základě ročníku a rozsahu stránek. Údaj o čísle je pouze doplňující, usnadňuje orientaci.

U jiných zdrojů záleží na tom, jestli je publikace částí větší publikační jednotky nebo stojí samostatně. Například nepublikované diplomové práce se uvádějí kurzívou, diplomové práce dostupné v oficiální databázi diplomových prací se kurzívou neuvádějí – kurzívou se v citaci uvádí název databáze. Příspěvek na konferenci se uvádí kurzívou, pokud citujeme přímo to, co jsme viděli na konferenci. Pokud citujeme sborník abstraktů, kurzívou se píše název sborníku. Online příspěvky píšeme kurzívou, pokud nejsou součástí online knihy nebo většího projektu, který by sám byl součástí citace.

V zásadě platí, že knihy, kapitoly a články jsou nejlepší zdroj informací, protože prošly recenzí a informace v nich jsou považovány za věrohodné. Zároveň je čtenář může na základě citačního záznamu spolehlivě dohledat, co o konferenčních příspěvcích, blozích, přednáškách atd. mnohdy neplatí. Konferenční materiály nebo online zdroje citujte pouze v krajním případě, pokud se jedná o důležitou primární informaci, která doposud není dostupná v spolehlivějším, stabilním zdroji. V případě takovýchto citací vždy zkontrolujte manuál, abyste citovali správně.

b) Pouze ty, které by začínaly velkým písmem i v běžné větě. Názvy článků, kapitol i knih se píšou jako věta – velkým písmenem začínají pouze první slova názvů a podnázvů. Velkým se pak uvádějí i slova, která by v AJ běžně začínala velkým. **POZOR!!!** V AJ se velkým písmem píše mnohem více výrazů než v ČJ (například názvy teorií, metod, dimenzí získaných z metod atd. + velkým se uvádí celý název metody nebo teorie, nikoli pouze první slovo názvu – pokud si nejste jisti, podívejte se, jak autoři píšou názvy v textu). Názvy časopisů se píšou velkým (kromě krátkých neplnovýznamových slov).

c) Uvádí se příjmení autorů a rok, tyto musí být vždy pohromadě (tj. nelze např. na začátek věty uvést jméno a rok v závorce až na konci věty). Příklady:

Nedávná výzkumná studie (Jones & Smith, 2015) přináší důkaz...

Jonesová a Smith (2015) přinesli ve své studii důkaz...

(pokud se o autorovi zmiňujeme přímo ve větě, měli bychom správně dbát na rod, v citaci v závorce nebo v seznamu literatury ale „-ová“ nikdy nepřidáváme)

Pokud je autorů více než 2 a méně než 6, uvádí se celý seznam pouze poprvé. Pokud citujeme publikaci opakovaně, píšeme už pouze jméno prvního autora a „et al.“. To neplatí v případě, kdyby mělo stejný zkrácený tvar více publikací ze seznamu literatury (např. *Jones, Smith, & Fox, 2015*, a *Jones, Fox, & Smith, 2015* – oboje se zkracuje na *Jones et al., 2015*, musíme tudíž pokaždé použít celý tvar).

Pokud uvádíme do citace více publikací najednou, oddělujeme je středníkem (*Jones, Smith, & Fox, 2015; Jones, Fox, & Smith, 2015*). Pokud ale citujeme více publikací od úplně stejného autora nebo seznamu autorů, píšeme za příjmení pouze roky a oddělujeme je čárkou (*Jones, Smith, & Fox, 2010, 2015; Jones, 2013*).

Pokud stejní autoři vydali v tom samém roce více publikací, rozlišujeme je v textu podle malých písmen *a*, *b* atd. bezprostředně za rokem – podle toho, v jakém pořadí jsou uvedeny v seznamu literatury (*Jones, 2013a*).

POZOR!!! Oficiální **pořadí autorů** je důležité!!! Nikdy ho nezaměňujte. Pokud není z titulní stránky jasné, jak následují autoři za sebou, dohledejte citaci dané publikace na internetu. Ten samý seznam autorů s jiným pořadím je chápán jako jiný autor.

d) str. 178 – Sekundární citace je citování informace ze zdroje, který již tuto informaci odněkud přebral, není tudíž primárním, nýbrž sekundárním zdrojem informace. Sekundárnímu citování je lepší se úplně vyhnout, **neměli** byste jej využívat např. jako rychlé řešení u méně důležitých seminárních prací. Běžně se sekundárně citují zdroje, které nejsou vůbec dostupné nebo jsou v jiném než anglickém nebo českém/slovenském jazyce. Tvar sekundární citace v češtině:

Tento pojem se objevuje již ve Freudově teorii (cit. dle Heckhausen, 2010)...

K primárnímu zdroji se v takovýchto případech nemusí uvádět rok, je nutné, aby čtenář věděl, že se nejedná na odkaz na seznam literatury. V seznamu literatury se v případě sekundární citace uvádí POUZE sekundární zdroj.

e) APA manuál, str. 175

f) APA manuál, str. 170-171